

295

ZARZĄDZENIE Nr 54 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1981 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Gospodarki Narodowej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Gospodarki Narodowej, zwany dalej „Instytutem”.

2. Nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 2. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie problematyki planowania i polityki gospodarczej, studiów strategiczno-rozwojowych, funkcjonowania i organizacji gospodarki narodowej oraz zewnętrznych uwarunkowań rozwoju gospodarczego.

2. Szczegółowy zakres działania Instytutu oraz jego organów określi statut nadany przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 3. 1. Wydatki i dochody Instytutu są objęte budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Pomieszczenia, środki finansowe oraz etaty pracowników zapewni Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w ramach limitów określonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii *W. Jaruzelski*

296

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1981 r.

w sprawie zwolnień i ulg w podatku gruntowym.

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych i kwotowych:

- 1) działki przydzielone pracownikom zatrudnionym w państwowych gospodarstwach rolnych, zgodnie z układem zbiorowym pracy dla pracowników rolnych,
- 2) grunty będące w zarządzie organów administracji szkolnej, przekazane przez te organy do bezpłatnego gospodarowania nauczycielom szkół podstawowych, pod warunkiem, że nie oddają tych gruntów w posiadanie zależne osobom trzecim,
- 3) grunty położone w pasie dróg przylegających bezpośrednio do granicy Państwa,
- 4) grunty orne objęte melioracją — w roku, w którym uprawy zostały zniszczone wskutek robót dreńarskich.

2. Zwolnienie stosuje się na podstawie wykazów sporządzonych co do gruntów określonych w ust. 1 pkt 1 i 2, przez jednostki przekazujące grunty w użytkowanie, a co do gruntów określonych w ust. 1 pkt 3 i 4 — przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy dla miejsca położenia gruntów.

3. Jeżeli dane o gruntach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie są uwidocznione w ewidencji gruntów, organ

wymieniony w ust. 2 z urzędu określi dostępnymi sposobami powierzchnię, rodzaj i klasę gruntów w tym pasie.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych i kwotowych grunty otrzymane przez właścicieli indywidualnych gospodarstw rolnych i rolnicze spółdzielnie produkcyjne w drodze wymiany i scalenia; zwolnienie stosuje się przez okres 1 roku, a gdy grunty są odłogami — przez okres 3 lat, licząc od roku następującego po roku, w którym dokonano wymiany i scalenia gruntów.

2. Zwolnienie stosuje się na podstawie wykazu sporządzonego przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 3. Zwolnienie od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych gruntów nie będących poprzednio gruntami leśnymi oraz zalesionych nieużytków, przewidziane w art. 5 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230), stosuje się również w roku, w którym nastąpiło zalesienie. Zwolnienie stosuje się po przedstawieniu zaświadczenia nadleśniczego (dyrektora parku narodowego), stwierdzającego, że grunty zalesiono zgodnie z decyzją o przeznaczeniu gruntów do zalesienia.

§ 4. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych grunty nabyte przez indywidualnych rolników w drodze kupna na

utworzenie nowego samodzielnego gospodarstwa lub powiększenie już istniejącego, jeżeli przychodowość szacunkowa z gospodarstwa nowo utworzonego lub powiększonego przekracza 7.700 zł; zwolnienie stosuje się przez okres 3 lat.

2. W razie nabycia gruntów od indywidualnych właścicieli gospodarstw rolnych zwolnienie ma zastosowanie, jeżeli nabywca nie jest w stosunku do ostatniego właściciela gospodarstwa rolnego krewnym w linii prostej lub współmałżonkiem.

3. Okres zwolnienia liczy się od roku podatkowego następującego po roku, w którym zawarto umowę kupna gruntów, umowę zobowiązującą do przeniesienia własności gruntów lub umowę przedwstępną.

4. Po upływie okresu zwolnienia obniża się przychodowość szacunkową z gruntów, o których mowa w ust. 1—3, w pierwszym roku o 75%, w drugim roku o 50% i w trzecim roku o 25%.

§ 5. 1. Zwolnienia i obniżki przewidziane w § 4 ust. 1 i 4 stosuje się również w odniesieniu do gruntów państwowych wydzielonych przez indywidualnych rolników na utworzenie nowego gospodarstwa lub powiększenie już istniejącego, jeżeli umowa dzierżawy zawarta została na okres co najmniej 10 lat i na danym terenie występują trudności z zagospodarowaniem gruntów w formie nabywania ich na własność. Jeżeli w planie zagospodarowania przestrzennego lub w planie inwestycji przewidziano przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze, okres dzierżawy może być krótszy niż 10 lat.

2. Przepisy § 4 ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do gruntów obejmowanych w posiadanie przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne, organizacje samorządu wiejskiego oraz spółdzielnie i ich związki zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

§ 6. Zwalnia się od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych grunty klasy VI, RZ VI, PSZ VI.

§ 7. Zarządza się ulgowe opodatkowanie podatkiem gruntowym obliczanym z zastosowaniem stawek procentowych użytków rolnych klasy V położonych w strefie ekonomicznej wiejskiej i wiejskiej oddalonej z zastosowaniem stawki w wysokości 9% podstawy opodatkowania.

§ 8. Zwolnienia i obniżki przewidziane w § 1—7 nie powodują skutków w zakresie uprawnień i obowiązków zależnych od wysokości przychodowości szacunkowej z gospodarstwa rolnego.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1971 r. w sprawie zwolnień i ulg w podatku gruntowym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 54, poz. 357, z 1973 r. Nr 41, poz. 245, z 1975 r. Nr 2, poz. 11, z 1976 r. Nr 5, poz. 24 i z 1979 r. Nr 3, poz. 31).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1982.

Minister Finansów: M. Krzak

297

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW I PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1981 r.

w sprawie czasowego zawieszenia niektórych uprawnień krajowców dewizowych w zakresie obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1981 r. w sprawie wykonania dekretu o stanie wojennym w zakresie gromadzenia środków pieniężnych, obrotu pieniężnego i obsługi finansowej oraz udzielania kredytów (Dz. U. Nr 29, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się do odwołania dokonywanie przez Narodowy Bank Polski, Bank Polska Kasa Opieki S.A. i Bank Handlowy w Warszawie S.A. wypłat w zagranicznych środkach płatniczych:

- 1) z przekazów otrzymywanych z zagranicy na rzecz osób fizycznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej krajowców dewizowych;
- 2) ze skupionych i przyjętych do inkasa od osób fizycznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej krajowców dewizowych czeków zagranicznych;
- 3) z akredytyw, weksli oraz innych zagranicznych środków płatniczych realizowanych przez osoby fizyczne i jednostki gospodarki nie uspołecznionej krajowców dewizowych,

otrzymywanych z tytułu darowizn, spadków, na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą oraz z innych tytułów i na inne cele.

§ 2. Zagraniczne środki płatnicze, o których mowa w § 1, mogą być, zgodnie z obowiązującymi przepisami:

- 1) wpłacane na rachunki walutowe,
- 2) wypłacane w bonach towarowych Banku Polska Kasa Opieki S.A.,
- 3) zapisywane na kontach eksportu wewnętrznego,
- 4) wypłacane w złotych.

§ 3. W razie wyjazdu za granicę na podstawie odrębnego zezwolenia dopuszcza się wypłatę w walutach wymienialnych lub w innych walutach obcych zagranicznych środków płatniczych, o których mowa w § 1, oraz z rachunków walutowych osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej do wysokości równowartości 300 dolarów USA na osobę lub równowartości 200 rubli na osobę w zależności od kraju podróży oraz na pokrycie niezbędnych kosztów przejazdu.

§ 4. Zlecenia zagraniczne na wykonywanie w kraju przez Bank Polska Kasa Opieki S.A. doręczeń zagranicznych środków płatniczych mogą być realizowane jedynie w sposób określony w § 2.

§ 5. Przyjęte przez banki, o których mowa w § 1, zlecenia nie zrealizowane do dnia wejścia w życie zarządzenia podlegają wykonaniu według zasad określonych w zarządzeniu.